

Cuvinte la Buna Vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

(Continuare din pagina 1)

1. Credinta noastra nu este zadarnica

Toate popoarele crestinesti, toti cei ce au crezut in Domnul Iisus Hristos, il numesc Mantuitor, Dumnezeu Adevarat, Care a trait cu oamenii pe pamant. Prin aceasta s-a si indreptatit numele de Emanuel, „cu noi este Dumnezeu”, despre care vorbea prorocul. Emanuel este Dumnezeu-Omul, Dumnezeu Care este cu noi, Dumnezeu in trup. S-a savarsit taina cea neasemuita a mantuirii noastre, despre care citim la Sfantul Apostol Pavel: Cu adevarat, mare este taina buneii credinte: Dumnezeu S-a aratat in trup (I Tim. 3, 16). El spunea ca sfintii ingeri ar vrea sa patrunda aceasta neobisnuita taina, insa nici lor nu le este dat sa cunoasca toate adancurile ei. Si atunci, noi, slabii si neputinciosii, sa incercam a o patrunde?

Noi stim insa ca dogmele privitoare la Dumnezeirea-Omenitatea Domnului Iisus Hristos – si la intruparea Lui fara de samanta din Preasfanta Fecioara Maria alcatuiesc temelii intregii noastre credinte crestinesti: caci daca nu am crede in faptul ca Domnul Iisus Hristos este cu adevarat Fiul lui Dumnezeu, Care S-a intrupat din Preasfanta Fecioara Maria, zadarnica ar fi nadejdea noastra in mantuire. Insi Domnul Iisus Hristos spunea despre Sine ca este Fiul lui Dumnezeu, Paina, cea Cereasca, pogorata din Cer. Si totusi, pe cat ne este cu putinta, sa ne straduim a intelege: de ce a fost neaparata nevoie de intruparea Fiului lui Dumnezeu, de ce a fost nevoie ca El sa ia trup omenesc? Oare nu pentru a ne mantui de moartea vesnica si de stapanirea diavolului prin Crucea Sa, prin cumplitele Sale patimiri de pe Golgota si moartea de ocară?

Potrivit negraitului Sfat Dumnezeiesc, a fost neaparata nevoie ca Domnul nostru Iisus Hristos sa „calce cu moartea pe moarte”, sa Se intrupeză si sa ia Trup omenesc si sa moara cu moarte omenasca adevarata. Domnul Iisus Hristos a adus aceasta jertfa cutremuratoare ca sa ne apropie pe noi de Dumnezeu, ca sa ne faca din oameni muritori dumnezeu-oameni, traitori in veci. Iar daca lucrurile stau asa, atunci, fireste, El nu putea sa faca asta ramanand numai Dumnezeu. Trebuia, deci, ca El sa Se faca Dumnezeu-Om, trebuia sa Se intrupeză din Preasfanta Fecioara Maria.

Faptul acesta – intruparea Fiului lui Dumnezeu – este nemasurat de mare, asa s-a convenit sa fie prevestit in chip minunat – prin aratarea Arhanghelului Gavriil catre Preasfanta Fecioara Maria: si binevestirea lui a fost cea mai mare dintre toate binevestirile pe care le-a auzit vreodata neamul omenesc. In Nazaret, in locuinta saracacioasa a Preasfintei Fecioare Maria, au rasunat uluitoarele cuvinte: Bucura-Te, Ceea ce esti plina de har! Domnul este cu Tine. Binecuvantata esti Tu intre femei (Lc. 1, 28), adica mai binecuvantata decat oricare dintre femei.

Preasfanta Fecioara Maria tacea. Oare a fost cuprinsa de spaima si fiorul firesti pentru un om obisnuit la vederea unui Arhanghel? Nu, nu spaima a cuprins-o, ci tulburarea datorata neobisnuitei heretisiri. Fecioara nu s-a inspaimantat de aratarea neobisnuita, fiindca Ea insasi era mai sfanta decat toti sfintii, si sufletul ei curat era asemanator ingerului prin curatia sa duhovniceasca. Ea si-a vadit numai nedumerirea cu totul de inteles, intrebând: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu stiu de barbat? Si a primit raspunsul minunat: Duhul Sfant Se va pogori peste tine si puterea Celui Preainalt Te va umbri (Lc. 1, 34-35).

A fost vreodata o fecioara asemenea Preasfintei Maria in curatie si sfintenie? Nu. N-a fost nicicand si nu va fi. Negraita si uimitoare, invesmantata in dumnezeiasca slava e marea taina a intruparii Domnului nostru Iisus Hristos.

Si atunci, cum sa nu ne plecăm cu toata inima inaintea Preasfintei Fecioare, Care a devenit organ al marii si nepatrusei taine Dumnezeiesti? Cum sa nu o numim „Ceea ce esti mai cinstita decat heruvimii si mai slavita fara de asemanare decat serafimii”? Oare Maica imparatului Ceresc nu se cuveinea sa fie pusa de catre noi mai presus de toate Puterile Ceresii, mai presus de toate slugile Lui? Iar arhanghelii, heruvimii si serafimii sunt slugi ale lui Dumnezeu.

Bineinteles, suntem datori sa o cinstim cu toata inima si sa o socotim Mama noastra Cereasca, straduindu-ne sa o urmam in virtuti si sa ii implinim cuvintele pe care le cantam la fiecare utrenie, pe care le-a graiat ea catre Elisabeta, mama Inainte-Mergatorului Domnului: Ca a cautat spre smerenia roabei Sale, si iata de acum Ma vor ferici toate neamurile (Lc. 1, 48). Noi toti, crestini ortodocsi, o ferim pe Preasfanta Fecioara Maria potrivit cu invatatura Sfintei Scripturi – dar, cu durere trebuie s-o spunem, vrajmasii Bisericii lui Hristos – protestanti, sectari si alti eretici – nu iau parte la aceasta laudare a ei de catre lumea ortodoxa. Ei tagaduesc cu desavarsire cinstirea Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu, zicand ca Maica lui Dumnezeu a fost o simpla femeie evlavioasa, ca multe altele, si chiar ne osandesc pentru faptul ca ii inaltam rugaciuni si spunem adresandu-ne ei: „Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu, mantuieste-ne pe noi” (nota trad.: Asa sta scris in cartile de cult grecesti, asa sta scris si in cele ale slavilor ortodocsi. In Romania s-a inlocuit „mantuiește-ne” cu „miluiește-ne”). Ei spun: „Cum se poate asa ceva – sa cauti mantuirea la o femeie evlavioasa? Noi avem un singur Mantuitor – pe Domnul Iisus Hristos; doar El ne mantuieste, si alti mantuitori nu sunt”.

Iata raspunsul nostru. Noi ne adresam Maicii lui Dumnezeu ca Aparatoarei noastre. Stim ca ea nu a mantuit lumea nemijlocit, ca Dumnezeiescul ei Fiu ne-a mantuit cu Crucea Sa. Ea poate insa ajuta mantuirii noastre prin rugaciunile Sale inaintea Fiului Sau, si noi cerem rugaciunile Ei, care au atata putere inaintea lui Hristos.

Precum vedem din Sfanta Scriptura, si sfintii apostoli ne mantuiesc. Cum? La fel ca Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu – prin rugaciunile lor, prin invatatura lor, prin apropierea lor fata de noi si fata de Domnul Iisus Hristos. Daca apostolii pot sa ne mantuiasca, de ce sa nu ne poata mantui Maica lui Dumnezeu? Noi o numim Stapană, imparateasa a Cerurilor – iar sectantii se smintesc de asta: „Noi avem un singur imparat – pe Dumnezeu”. Cu acelasi inteles ii dam si noi numele de imparateasa a Cerurilor, fiindca este Maica imparatului nostru, a Domnului Iisus Hristos. Noi o numim Stapană fiindca are marea stapanire de a ne apara de diavol. Iar nefericitii de sectari tagaduesc acest sfant ajutor dumnezeiesc al Preasfintei Fecioare Maria. Domnul sa-i opreasca! Iar pe noi sa ne opreasca de la orice impartasire cu sectarii, ca nu cumva sa ne abata in calea pierzării. Iar Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu, al carei praznic atat de mare il praznuim astazi, sa ne mantuiasca de diavol si de toate slugile lui. Amin.

7 aprilie 1945

II. „Pe Tine, Cea cu adevarat Nascatoare de Dumnezeu Te marim”

Buna vestire a Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu este unul dintre cele mai mari evenimente din istoria lumii, pe care o praznuim acum nu doar cu bucurie si cu dragoste, ci si cu frica plina de cutremur, fiindca aceasta este „inceputura”, adica inceputul mantuirii noastre. Nu voi mai repovesti marea,

unica in istoria lumii, convorbire dintre Arhanghelul Gavriil si Preasfanta Fecioara Maria; ma voi opri doar asupra cuvintelor: Duhul Sfant Se va pogori peste Tine si puterea Celui Preainalt Te va umbri; pentru aceea si Sfantul Care Se va naste din Tine, Fiul lui Dumnezeu Se va chema (Lc. 1, 35).

Nimeni, niciodata, de la facerea lumii si pana la sfarsitul ei, nu s-a nascut si nu se va mai naste ca Dumnezeu-Omul Iisus Hristos. Nimeni, niciodata, nu s-a nascut fara samanta barbatesca. Nimeni nu s-a nascut si nu se va mai naste prin pogorarea Sfantului Duh. In nimeni, niciodata, nu S-a salasluit Duhul lui Dumnezeu cu o asemenea plinatate desavarsita cum S-a salasluit in Preasfanta Fecioara Maria. Pe nimeni nu l-a umbrit puterea Celui Preainalt si aceasta n-a sfintit nici un pantece de mama cu atata deplinate si putere cum a sfintit pantecele Preasfintei Fecioare.

Duhul si sufletul omenesc isi au inceputul in Duhul lui Dumnezeu, fiindca in primul capitol al Sfintei Biblii se spune ca Dumnezeu L-a facut pe omul cel dintai, Adam, din tarana pamantului si a suflat in fata lui suflarea de viata. Cu Duhul lui Dumnezeu poate avea impartasire duhul omenesc, care de la El isi are obarsia, la fel cum in natura au impartasire toate cele inrudite intre ele. Despre putinta stransei impartasiri cu Dumnezeu stim din cuvintele rostite de insusi Domnul nostru Iisus Hristos: Daca Ma iubeste cineva, va pazi cuvantul Meu, si Tatal Meu il va iubi, si vom veni la el, si locas la el vom face (In. 14, 23). Si apostolul Pavel ii intreaba, ai zice cu mirare, pe crestini din Corint: Nu stiti, oare, ca voi sunteti templu al lui Dumnezeu si ca Duhul lui Dumnezeu locuieste in voi? (I Cor. 3, 16).

Din Vietile Sfintilor se stie in ce impartasire indeaproape cu Dumnezeu isi petreceau acestia sfanta lor viata, fiind locasuri ale Duhului Dumnezeiesc – dar nici aceasta adanca impartasire cu Dumnezeu nu poate fi pusa alaturi de starea harica cea mai presus de ingeri si de arhangheli in care s-a aflat Preasfanta Fecioara Maria dupa ce Duhul Sfant S-a pogorat asupra ei. Lucrul acesta nu l-a inteles sau, pesemne, n-a vrut sa-l inteleaga nefericitul eretic Nestorie, care spunea ca Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu ar fi nascut pe omul simplu Iisus Hristos, cu care Dumnezeu S-ar fi unit doar mai apoi, si ca atare el o numea pe Fecioara Maria Nascatoare de Hristos, nu Nascatoare de Dumnezeu.

Daca Nestorie ar fi avut catasi de putina dreptate, ar fi insemanat ca Domnul nostru Iisus Hristos nu ar fi Fiul lui Dumnezeu si Dumnezeu-Om, ci numai unul dintre numerosi sfinti mari carora trebuia sa li se dea numele de adevarate temple si locasuri ale Tatalui si ale Fiului si ale Duhului Sfant din pricina nemarginitei lor iubiri fata de Dumnezeu si a implinirii desavarsite a tuturor poruncilor lui Hristos. Precum vedeti, Nestorie si-a meritat anatema din partea celui de-al Treilea Sinod Ecumenic.

Cu aceasta as putea sa-mi inchei cuvantul de lauda inchinat acestui mare praznic al Bunei Vestiri, insa nu vreau sa las nebagate in seama cuvintele Arhanghelului Gavriil, care patrund in orice inima curata: Bucura-Te, Ceea ce esti plina de har! Domnul este cu Tine! Spuneti-mi, voi toti, cei de un suflet cu mine: poate fi pentru voi vreo bucurie mai inalta si mai curata decat intelegerea si chiar simtirea faptului ca Domnul este cu voi, ca El va indragit pentru implinirea poruncilor Lui, ca El va veni la voi cu Tatal Sau Cel fara de inceput si isi va face salas in voi? Domnul si Dumnezeul nostru Iisus Hristos sa va invredniceasca pe voi pe toti, cu rugaciunile Preasfintei si Precuratei Fecioare Maria, de aceasta preainalta fericire si bucurie!

(Sf. Luca al Crimeei – „La portile Postului Mare. Predici la Triod”)

Travel Expressions

Cele mai bune preturi, servicii ireprosabile, aranjamente din Toronto către orice destinatie!

Vă stăm la dispoziție cu închirieri de masini din Munchen sau Viena, spre România, dar și din România, cu ridicarea mașinii din București, Timișoara sau Cluj.

Croaziere (Europa, Caraibe, Alaska)

*** Bilete de tren * Bilete de avion (toate liniile) * Vacanțe în SUA, Cuba, Mexic * Invitații pentru rudele din România * CAR RENTAL SPECIAL, BUDAPESTA, 169.00 euro (week, all inclusive), București, Timișoara, Cluj, Constanța, Iași, 196.00 euro**

**York St. London, ON, N2A 1A6
519-663-0301, 1-800-838-9378**

**235 Dixon Rd. Toronto,
ON, M9P 2M5
416-241-4654, 1-800-265-2707**

CREȘTINI – TRĂDĂTORI DE FRATE, VÎNZATORI DE HRISTOS

Vrem sa va punem la inima unul din cele mai coplesitoare cuvinte pe care le-am citit in ultima vreme, care, daca nu a murit de tot inima in tine, te zgaltia de-a binelea pe dinauntru, mai tare decat orice mare cutremur anuntat. Va vorbim si noi cu indrazneala, de la inima la inima, direct, ca si cum am vorbi sufletelor noastre: Va rugam in numele lui Hristos, ascultati si integeti strigatul parintelui Savatie! Nu fugiti de el si nu-l uitati, nu mai treceti repede peste cuvinte! Si, mai ales, nu-l (mai) lasati fara raspuns in viata voastra! Nu-i mai lepadati de la voi pe cei slabi, pe cei umili, pe cei saraci, pe cei batjocoriti, torturati si omorati; nu mai justificati pe cei puternici si nedrepti, nu mai luati apararea celor slaviti, tari si mandri, care se apara singuri, oricum, cu toata puterea acestei lumi! Nu va mai mintiti ca nu vedeti si nu auziti! Nu mai intoarceți capul! Si, mai ales, sa fiti cu luare aminte sa nu fiti voi insiva cei care umiliti, batjocoriti, nedreptatiti, tradati, chinuiti pe fratele vostru mai mic, adica pe Hristos! In numele niciunui interes superior sau vreunei pretinse legi! Chiar daca nu puteti iubi, macar nu faceti rau si nu mintiti, nu va folositi de niciun semen al vostru pentru a-l arunca apoi ca pe o masea stricata, cand nu va mai serveste interesele! De asta, si nu de alte fapte mari sau de vorbe frumoase atarna mantuirea sau pierzarea noastra!

“Este uimitor cum oamenii își schimbă valorile de la generație la generație. Toate cuvintele cheie au fost răstălmăcite. Pace, iubire, curaj. Cuvântul jertfă a fost seos cu desăvîrflire din uz, pentru că jertfă nu poate fi răstălmăcită. De aceea e mai bine nici să nu vorbești

despre ea. Totul se câștigă prin “pace”, prin “toleranță”. Afla este. Prin “toleranță” noastră și sîngele altora. Sîngele celor pe care nu-i știm și nici nu vrem să-i știm. Pentru că am devenit fii ai acestui veac stăpînit de părințele minciunii și ucigătorul de oameni diavol. Oamenii mor astăzi ca și în cărțile de istorie uciși de tirani, răpuși de foame și de boli. Numai că astăzi doar arareori mai auzi un glas care să-i mîngîie în numele lui Hristos. Creștinii au ajuns să se teamă să ia apărarea cuiva, iar asta ne arată că duhul fricii și nu duhul dragostei ne călăuzește pașii.

Cu mai puțin de un secol în urmă în fața terorii comuniste s-au ridicat 200.000 de clerici doar în Rusia și au fost uciși. Astăzi preoții și episcopii stau la masă cu tiranii și-i laudă în adunări pentru un talger de linte. Alții, mai mititei, mînîneacă gunoaiele de sub această masă, dar le vorbesc oamenilor cu versete din Scriptură. Hristos a spus: „Cercetați pe cei din temniță, cercetați pe cei bolnavi”. Iar creștinii de azi nu doar că nu fac asta, ci nici măcar nu suferă să audă de existența întemnițaților și a bolnavilor.

Atunci cînd cineva trîmbitează în biserici că oameni demonizați ne otrăvesc și ne îmbolnăvesc prin medicamente mincinoase, se găsesc creștini, atît dintre cei de jos, cît și dintre cei de sus, care să înăbușe glasurile salvatoare. Atunci cînd li se spune că oameni străini îi robesc prin cipurile demonice, mulți se îndărătnicesc, pentru că se gîndesc doar la pielea lor. În sfîrșit, chiar dacă li se spune că un tiran bate, torturează fli omoară în numele legii și asta nu e drept, ei nu se grăbesc să le ia apărarea celor ce pătinesc, ci tot pe tiran îl laudă.

Acesta este creștinismul spre care ne îndreptăm. Dar să nu ne amăgim. Hristos ieri și azi și în veac este același”.